

CÁI TÀI và CÁI TỒI.

Không thể nói Trịnh Công Sơn bị ai lừa, mà chính anh ta tự lừa tự huyễn, như một thái độ bào chữa cho bản thân khi trốn tránh bốn phận công dân.

Nếu là người các thế hệ trước, khi CS chưa công khai lộ mặt, chưa kịp gây nhiều tội ác, khi thế giới và nhất là trong nước chẳng có thông tin, khi hiểu biết về CS còn quá ít ...thì ai bị lừa là có thể cảm thông được.

Nhưng TCS lớn lên, ăn học trưởng thành trong quốc gia VNCH, giữa khi đất nước bị xâm lược, khi tội ác CS khắp nơi từ Liên Xô qua Trung Cộng tới Việt Nam đã tràn ngập thông tin và chứng cứ. Làm sao lại nói là Trịnh bị lừa theo nghĩa ý thức hệ Quốc - Cộng, khi cả ngàn nghệ sĩ miền Nam khác không bị lừa?

Chỉ mỗi mình anh ta nhảy xổm lên đài PT ba hoa kêu gọi ...bla ..bla ..(và không một nghệ sĩ nào dày mặt a dua lên tiếng ủng hộ lời anh ta cả). Bày tỏ niềm vui mừng khi Cộng quân chiếm được SG, kêu gọi mọi người hợp tác ủng hộ bên thắng cuộc, mắng đồng bào tị nạn là phản quốc ... là hành vi chính trị chứ không phải hoạt động nghệ thuật, ai đó đừng có cố nhập nhằng lẫn lộn. Đã tự mình có hành vi chính trị, thì phải chịu tiếng đời khen chê đánh giá mãi mãi.

Trịnh có bị lừa chẳng, là chỗ chắc anh ta đình ninh CS sẽ ghi công mình bấy lâu, mà ban cho một địa vị chính trị gì, nhưng rồi tên tò bị họ đuổi ra khỏi Sài Gòn và cấm hoạt động nghệ thuật một thời gian dài!

Đã thế còn chưa biết xấu hổ, khi được CS chiếu cố cho phép hát hò trở lại, Trịnh liền du dương nịnh bợ nào là "Hà Nội mùa thu", nào là "Huyền thoại Mẹ" ...bla ..bla ...Một người tự trọng, khi đã bị giạt như hàng giạt (loại bỏ) ngay sau 30/4, chắc sẽ biết thân nhục nhằn mà im lặng cho qua một đời. Vậy mà khi bên thắng cuộc đoái mắt hạ cố, liền lại véo von hót những lời xu nịnh xạo xạo. Đi lính QG thì trốn, theo VC vô bụng cũng không dám, mà cứ như ta từng là "chiến sĩ giải phóng quân" hoài niệm bà má Củ Chi, Bến Tre:

"Đêm chong đèn ngồi nhớ lại

Từng câu chuyện ngày xưa.

Mẹ về đứng dưới mưa

Che đàn con nằm ngủ

Canh từng bước chân thù." ... (síc).

Tài năng chuyên môn cũng như phép thần thông có thể lập nên kỳ tích, nhưng thánh có thì quỷ cũng có, nàng tiên có thì mụ phù thủy cũng có, nó không phải là thước đo nhân cách hay đạo đức. Cái nào ra cái nấy, đừng vì yêu thích cái tài mà mất công tâm nhận định, lấp liếm cái tội của con người đã đắc lực góp tay làm đen tối một thời kỳ lịch sử.

Ca khúc của Trịnh không đơn thuần nghệ thuật trong lịch sử âm nhạc, mà tác động rất lớn vào lịch sử chính trị nước nhà, nên đừng có tách tác phẩm ra khỏi tác giả. Muốn để Trịnh ngủ yên thật lòng, không thích thấy nghe cái tồi, thì cũng dẹp đi, đừng ca ngợi cái tài. Còn nếu cứ ca tụng cái tài, thì cũng phải lên án cái tồi, mới công bằng. Đừng đặt tên đường, đừng tổ chức kỷ niệm ngày mất, đừng đua nhau tán tụng. Vậy mới công tâm, và chỉ vậy Trịnh mới ngủ yên như nhiều tín đồ TCS muốn cho anh ta được "trắng án".